Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

1) Λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του άρθρου 6, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3577/92 του Συμβουλίου, της 7ης Δεκεμβρίου 1992, για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των κρατών μελών (θαλάσσιες ενδομεταφορές-καμποτάζ), ο κανονισμός αυτός έχει την έννοια ότι δεν μπορεί να παράσχει δικαιώματα στους ιδιώτες, πριν από την 1η Ιανουαρίου 2004, στον τομέα των θαλάσσιων ενδομεταφορών μεταξύ λιμένων σε νησιά της Ελλάδας, όσον αφορά τις τακτικές γραμμές επιβατηγών μεταφορών και πορθμείων και τις μεταφορές που εκτελούν σκάφη κάτω των 650 τόνων.

2) Τα άρθρα 5, παράγραφος 2, και 6, παράγραφος 3, στοιχεία α΄ έως γ΄, στ΄ και ζ΄, της οδηγίας 98/18/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαρτίου 1998, για τους κανόνες και τα πρότυπα ασφαλείας για τα επιβατηγά πλοία, έχουν την έννοια ότι αντίκεινται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στο πλαίσιο της κύριας δίκης, η οποία επιβάλλει απόλυτη απαγόρευση για την εκτέλεση εσωτερικών δρομολογίων στα πλοία που έχουν συμπληρώσει ορισμένη ηλικία, όταν το οικείο κράτος μέλος δεν έχει λάβει μέτρα για τη βελτίωση των απαιτήσεων ασφαλείας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 7, παράγραφος 4, της οδηγίας αυτής.

Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Σεπτεμβρίου 2006 — Ποινική διαδικασία κατά του Stefan Kremer

(Υπόθεση C-340/05)

«Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Οδηγία 91/439/ΕΟΚ — Αμοιβαία αναγνώριση αδειών οδηγήσεως — Αφαίρεση άδειας σε ένα κράτος μέλος — Άδεια οδηγήσεως εκδοθείσα σε άλλο κράτος μέλος — Μη αναγνώριση του δικαιώματος οδηγήσεως στο πρώτο κράτος μέλος — Απαίτηση τηρήσεως των εθνικών προϋποθέσεων για την έκδοση νέας άδειας οδηγήσεως κατόπιν αφαιρέσεώς της»

Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άδεια οδηγήσεως — Οδηγία 91/439 (Οδηγία 91/439 του Συμβουλίου, άρθρα 1 § 2, και 8 §§ 2 και 4) (βλ. σκέψεις 38 και διατακτ.)

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Oberlandesgericht München — Ερμηνεία των άρθρων 1, παράγραφος 2, και 8, παράγραφοι 2 και 4, της οδηγίας 91/439/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, για την άδεια οδήγησης (ΕΕ L 237, σ. 1) — Μη αναγνώριση του κύρους άδειας οδηγήσεως που εκδόθηκε από άλλο κράτος μέλος, όσον αφορά πρόσωπο του οποίου η εθνική άδεια οδηγήσεως αφαιρέθηκε, λόγω επαναλαμβανόμενων παραβάσεων του ΚΟΚ, χωρίς να του επιβληθεί περίοδος απαγορεύσεως — Υποχρέωση προηγούμενης χορηγήσεως ιατρο-ψυχολογικής γνωματεύσεως που να βεβαιώνει την ικανότητα οδηγήσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

Οι συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 1, παράγραφος 2, και 8, παράγραφοι 2 και 4, της οδηγίας 91/439/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, για την άδεια οδήγησης, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/26/ΕΚ του Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 1997, δεν επιτρέπουν σε κράτος μέλος να μην αναγνωρίζει, εντός της επικρατείας του, το δικαίωμα οδηγήσεως που παρέχει άδεια οδηγήσεως χορηγηθείσα σε άλλο κράτος μέλος και, κατά συνέπεια, το κύρος αυτής της άδειας, με το αιτιολογικό ότι ο δικαιούχος αυτής της άδειας, από τον οποίον είχε αφαιρεθεί, στην επικράτεια του πρώτου κράτους, προγενεστέρως χορηγηθείσα άδεια οδηγήσεως, χωρίς να του έχει επιβληθεί μέτρο προσωρινής απαγορεύσεως αιτήσεως νέας άδειας, δεν υποβλήθηκε στις προϋποθέσεις που επιβάλλονται από την κανονιστική ρύθμιση αυτού του κράτους για τη χορήγηση νέας άδειας κατόπιν της ως άνω αφαιρέσεως της προηγούμενης, περιλαμβανομένης της εξετάσεως της ικανότητάς του να οδηγεί ώστε να εξακριβωθεί ότι οι λόγοι της αφαιρέσεως της άδειας εξέλειπαν.